

## ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

### **στην πρόταση νόμου: «Εξάλειψη του ρουσφετιού από την Ελληνική Πολιτική και Κοινωνική ζωή»**

(Προσθήκη νέου άρθρου 390Α στον Ποινικό Κώδικα)

#### **Προς τη Βουλή των Ελλήνων**

Το 1821 το Έθνος ξεσηκώθηκε και με αιματηρούς αγώνες κατάφερε να αποτινάξει τον τουρκικό ζυγό, όμως δεν τα κατάφερε εξίσου καλά στο να αποτινάξει και τον ραγιαδισμό. Οι παλιοί κοτζαμπάσηδες, που κατάφεραν να καταλάβουν καίριες θέσεις εξουσίας στο νέο εισαχθέν αστικό κοινοβουλευτικό πολίτευμα, αντικατέστησαν την εξουσία των Τούρκων με την κρατική εξουσία, του νέου κράτους και έκτοτε συνέχισαν να παίζουν τον ίδιο ρόλο του μεσάζοντα μεταξύ του νεοελληνικού κράτους και του νεοραγιά, επιλύοντας ατομικά μικροπροβλήματα, τα οποία τις περισσότερες φορές δημιουργούσαν επί τούτο, οι ίδιοι, μέσω της γραφειοκρατίας, για την εξαγορά ψήφων, στήνοντας εκτεταμένα δίκτυα εκλογικής πατρωνίας και εκλογικής πελατείας, για τη διαιώνιση της παραμονής στην εξουσία.

Σύμφωνα με το Wikipedia: *«Το ρουσφέτι στην Ελληνική κοινωνία (από την τουρκική γλώσσα rüşvet «δωροδοκία») αναφέρεται στην πρακτική της (συχνά αναξιοκρατικής) εύνοιας κάποιων ατόμων εις βάρος άλλων, ενίοτε με σκοπό την εξαγορά υπηρεσιών. Για παράδειγμα, η «πώληση» ψήφων σε πολιτικούς..... Φυσικά, οι έννοιες «πωλητής» και «πελάτης» στην προκειμένη έννοια μπορούν να παρθούν αντίστροφα, π.χ. η πώληση θέσεων με σκοπό την αγορά ψήφων· η έννοια «ανταλλαγή» ίσως να είναι κοντινότερα στην έννοια.»*

Η πελατειακή αυτή σχέση πολιτικού - ψηφοφόρου, εμπεριέχει την έννοια της συναλλαγής, της πώλησης, δηλαδή της ψήφου, με αντιπαροχή την ικανοποίηση ενός παράτυπου και παράνομου ατομικού αιτήματος.

Το ρουσφέτι επομένως, θίγει πολλά έννομα αγαθά, μεταξύ των οποίων: α) την ίση μεταχείριση, μέσω της ευνοϊκής ικανοποίησης ενός παράτυπου και παράνομου ατομικού αιτήματος σε βάρος της αξιοκρατίας, β) τη θεμελιώδη προϋπόθεση της δημοκρατίας, δηλαδή της ελεύθερης κατά συνείδηση ψήφου, μέσω της εξαγοράς της ψήφου, γ) της κοινωνικής ειρήνης, μέσω της έμμεσης καλλιέργειας του φόβου στον πολίτη (επιχειρηματία, δημόσιο υπάλληλο, δικαστή κ.λπ.) ότι η μελλοντική του εξέλιξη εξαρτάται από την συναλλαγή του με το πολιτικό σύστημα. Στην ουσία, δηλαδή, πρόκειται για πρακτική διαφθοράς της ελληνικής κοινωνίας.

Η πρακτική αυτή παραβιάζει θεμελιώδεις συνταγματικές διατάξεις και ειδικότερα: το άρθρο 4 παρ. 1 και 2 του Συντάγματος: *«1. Οι Έλληνες είναι ίσοι ενώπιον του νόμου. 2. Οι Έλληνες και οι Ελληνίδες έχουν ίσα δικαιώματα και υποχρεώσεις.»* και το άρθρο 52 του Συντάγματος: *«Η ελεύθερη και ανόθευτη εκδήλωση της λαϊκής θέλησης, ως έκφραση της λαϊκής κυριαρχίας, τελεί υπό την εγγύηση όλων των λειτουργιών της Πολιτείας, που έχουν υποχρέωση να τη διασφαλίζουν σε κάθε περίπτωση. Νόμος ορίζει τις ποινικές κυρώσεις κατά των παραβατών της διάταξης αυτής.»*

Η ικανοποίηση παράτυπου και παράνομου ατομικού αιτήματος (ρουσφέτι) είναι, πλέον, τόσο βαθιά ριζωμένη στην ελληνική κοινωνία, που έχει ταυτιστεί με την πολιτική δράση του πολιτικού.

Κανένα κόμμα μέχρι σήμερα, δεν ανέλαβε την πολιτική ευθύνη για την εκρίζωση αυτού του ραγιαδισμού από την ελληνική κοινωνία. Αντιθέτως, όλα τα κόμματα, που ανήλθαν στην εξουσία, κατά τη Μεταπολίτευση, αντί να καταπολεμήσουν το ρουσφέτι, τελικά το εκσυγχρόνισαν και το επέκτειναν, λειτουργώντας ως προαγωγοί της διαφθοράς στην ελληνική κοινωνία.

Ακόμα και εάν κάποιος μεμονωμένος πολιτικός θελήσει να αποφύγει να κάνει ρουσφέτια, τελικά θα αναγκαστεί να το πράξει, δεδομένου ότι, θα ηττηθεί, τόσο από τους πολιτικούς αντιπάλους του, όσο ακόμα και από συνυποψηφίους του, εφόσον αυτοί θα συνεχίζουν να κερδίζουν πολιτικά από τα ρουσφέτια. Όλο αυτό είναι ένας φαύλος κύκλος.

Έρθε λοιπόν η ώρα αυτό να σταματήσει και η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ αναλαμβάνει αυτή την πρωτοβουλία, καλώντας την κυβέρνηση και όλα τα κόμματα να συμφωνήσουν, καθόσον απαιτείται συνολική απόφαση του πολιτικού συστήματος προς αυτή την κατεύθυνση.

Προτείνουμε νομοθετική παρέμβαση για την τιμωρία των πολιτικών προσώπων (πρωθυπουργών, υπουργών, υφυπουργών, βουλευτών, Γενικών Γραμματέων Υπουργείων, παντός είδους στελεχών της δημόσιας διοίκησης, Ν.Π.Δ.Δ. και Δημοσίων Οργανισμών, δημοσίων λειτουργών, δημοσίων και δημοτικών υπαλλήλων), στην περίπτωση που αυτοί ικανοποιήσουν παράτυπο και παράνομο ατομικό αίτημα (ρουσφέτι), ανεξάρτητα από τους λόγους για τους οποίους αυτό γίνεται.

Τούτο είναι απαραίτητο να γίνει, αφού μόνον έτσι, ο μεν πολιτικός, καθώς και τα πρόσωπα που κατέχουν αντίστοιχες θέσεις και εξυπηρετούν πολιτικές σκοπιμότητες, θα αναγκαστούν να μην κάνουν ρουσφέτια, αλλιώς θα κινδυνεύουν ανά πάσα στιγμή να καταδικαστούν, ο δε πολίτης θα σταματήσει να πιέζει, καθόσον θα γνωρίζει ότι κανένας πολιτικός κ.λπ. δεν θα μπορεί να ικανοποιήσει το ρουσφέτι του. Με λίγα λόγια, πολύ σύντομα θα επέλθει μια νέα κοινωνικοποίηση των μελών της Ελληνικής Κοινωνίας, προς την κατεύθυνση της εκρίζωσης του ρουσφετιού και του ραγιαδισμού από τη συνείδηση των Ελλήνων.

Συγκεκριμένα, προτείνουμε να προστεθεί νέο άρθρο στον Ποινικό Κώδικα με αριθμό 390Α ως εξής:

#### «Άρθρο 390Α

1. Ο κατέχων δημόσιο αξίωμα, όπως του πρωθυπουργού, του υπουργού, του υφυπουργού, του βουλευτή, του Γενικού Γραμματέα Υπουργείου καθώς και κάθε είδους στέλεχος Υπουργείου, δημόσιας διοίκησης, Ν.Π.Δ.Δ., Δημοσίων Οργανισμών και Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης, δημόσιος και δημοτικός υπάλληλος των ανωτέρω παντός βαθμού, δημόσιος λειτουργός έμμισθος ή άμισθος, εφόσον ικανοποιήσει παράτυπο και παράνομο ατομικό αίτημα σε βάρος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, του νομικού προσώπου του Ελληνικού Δημοσίου, των Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου, των Δημοσίων Οργανισμών ή των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης, ανεξάρτητα από τον λόγο για τον οποίο αυτή η πράξη έγινε, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον ενός (1) έτους και χρηματική ποινή.

2. Εάν η ζημία που προκλήθηκε υπερβαίνει συνολικά των ποσό των εκατόν είκοσι χιλιάδων (120.000) ευρώ επιβάλλεται κάθειρξη τουλάχιστον δέκα (10) ετών και χρηματική ποινή έως χίλιες (1.000) ημερήσιες μονάδες.

3. Οι ανωτέρω πράξεις παραγράφονται μετά είκοσι (20) έτη.»

Αθήνα 1.7.2025

Οι Προτείνοντες Βουλευτές

Κυριάκος Βελόπουλος

Βασίλειος Βιλιάρδος

Κωνσταντίνος Χήτας

Κωνσταντίνος Μπούμπας

Βασίλειος Γραμμένος

Μαρία Αθανασίου

Σοφία – Χάιδω Ασημακοπούλου

Βασίλειος Κοτίδης

Συμεών Κουπέλογλου

Παράσχος Παπαδάκης

Στυλιανός Φωτόπουλος

**ΠΡΟΤΑΣΗ ΝΟΜΟΥ*****Εξάλειψη του ρουσφετιού από την Ελληνική Πολιτική και Κοινωνική ζωή***

(Προσθήκη νέου άρθρου 390Α στον Ποινικό Κώδικα)

**Άρθρο πρώτο**

**(Προσθήκη άρθρου 390Α στον Ποινικό Κώδικα, ως εξής)**

**Άρθρο 390Α**

1. Ο κατέχων δημόσιο αξίωμα, όπως του πρωθυπουργού, του υπουργού, του υφυπουργού, του βουλευτή, του Γενικού Γραμματέα Υπουργείου, καθώς και κάθε είδους στέλεχος Υπουργείου, Δημόσιας Διοίκησης, Ν.Π.Δ.Δ., Δημοσίων Οργανισμών και Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης, δημόσιος και δημοτικός υπάλληλος των ανωτέρω παντός βαθμού, δημόσιος λειτουργός έμμισθος ή άμισθος, εφόσον ικανοποιήσει παράτυπο και παράνομο ατομικό αίτημα σε βάρος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, του νομικού προσώπου του Ελληνικού Δημοσίου, των Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου, των Δημοσίων Οργανισμών ή των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης, ανεξάρτητα από τον λόγο για τον οποίο αυτή η πράξη έγινε, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον ενός (1) έτους και χρηματική ποινή.
2. Εάν η ζημία που προκλήθηκε υπερβαίνει συνολικά των ποσό των εκατόν είκοσι χιλιάδων (120.000) ευρώ επιβάλλεται κάθειρξη τουλάχιστον δέκα (10) ετών και χρηματική ποινή έως χίλιες (1.000) ημερήσιες μονάδες.
3. Οι ανωτέρω πράξεις παραγράφονται μετά είκοσι (20) έτη.

**Άρθρο δεύτερο**

Η ισχύς του παρόντος αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα 1.7.2025

Οι Προτείνοντες Βουλευτές

Κυριάκος Βελόπουλος

Βασίλειος Βιλιάρδος

Κωνσταντίνος Χήτας

Κωνσταντίνος Μπούμπας

Βασίλειος Γραμμένος

Μαρία Αθανασίου

Σοφία – Χάιδω Ασημακοπούλου

Βασίλειος Κοτίδης

Συμεών Κουπέλογλου

Παράσχος Παπαδάκης

Στυλιανός Φωτόπουλος